

“Mağdur” Edilmek Asla “Mağlup” Olmak Değildir!

GÜNDEM

“Mağdur” Edilmek Asla “Mağlup” Olmak Değildir!

Abdurrahman Emiroğlu

Süreç mağdurlarına...

Islami camia, bir süredir “mağlubiyet psikolojisi” içine sürüklenerek eritilip pasifize edilmeye, bitirilmeye çalışılıyor.

28 şubat sürecinde artarak ve yaygınlaşarak devam eden yasaklama ve engellemelerin özellikle dindar kesimleri “mağdur” ettiği apaçık ortada. İmam-Hatip liselerinin ötürünün kesilmesi, Kur'an kurslarının yaş sınırlamasıyla kapanma noktasına gelmesi, başörtü yasağının üniversitelerden sonra

İmam-Hatiplerde, şimdi de İlahiyat Fakültelerinde uygulanmaya başlanması, İslami vakıf, dernek ve yurtların ‘potansiyel suçlu’ haline getirilmeleri, siyasi ve fikri yasaklamalar, gazete, radyo ve televizyon kapatmalar... Evet, bütün bunlar “irticâ”ya karşı topyekûn savaş” mantığı ile hareket eden ‘güç ve iktidar’ sahibi odakların “tepeden aşağı” gerçekleştirdikleri baskı, zulüm ve haksızlıklar. Ama asla mağlubiyet değil...

Şunu bilmeliyiz ki, biz “savaş” yapmıyoruz ve biz “mağlup” olmadık. Biz “inanç, fikir ve ilke mücadelesi” veriyoruz. İnancımızı ve kararlılığımızı yitirmedik, doğru ve hak bildiğimiz fikir ve düşüncelerimizi ısrarla savunmaya devam ettiğimiz, İslami ilke ve prensiplerimizden taviz vermeden yaşamayı sürdürdüğümüz sürece uzun vadede “kazananlar” Allah katında “galipler” biz olacağız.

Diplomalarımızı kaybedebiliriz, okullarımız, kurslarımız kapatılabilir, etiketlerimiz elimizden alınabilir, ticaretimiz kesada uğrayabilir, haklarımız gasbedilebilir...

Ama inançlarımıza pranga vurulamaz!...

Umutlarımız asla söndürülemez!...

Fikir ve düşüncelerimiz sınırlanamaz!...

Zira biz, Kur'an'da zikredilen kutlu peygamberlerin ilke ve inanç mücadelesini, son peygamber Hazreti Muhammed'in ahlak savaşını örnek alıyoruz.

O peygamberler ki, tarih boyunca hep mağdur edildiler; zulme ve gadre uğradılar, eza ve cefalar çektiler, işkenceler gördüler, sürgün edildiler.

Ama kendilerine inanan müminler topluluğu ile beraber "Rabbimiz Allah"tır inancını ısrarla ve kararlılıkla savundular; hiçbir maddi ve dünyevi karşılık beklemeden ahlak ve fazilet mücadelesini sürdürdüler, bütün zorlama ve baskılara rağmen hak'tan, adalet'ten, doğruluk'tan sapmadılar...

Ve kazandılar.

Kimi Allah yolunda *taşlanarak* kazandı, kimi *sürgün edilerek*, kimi *şehit edilerek*...

Ashab-ı Kehf, Roma İmparatorluğu'nun debdebeli hayatını, zevk ve eğlence dolu saraylarını, ünvanlarını; sadece Rablerine olan imanları, teslimiyetleri ve ihlasları nedeniyle terk edip mağarada, yaşamayı tercih ettikleri için kazandılar... (Kur'an, 18/9-31)

Yasin ehli, sadece inanç ve ilke mücadelesi verdikleri ve kavimlerine ilahi hakikatleri hatırlatmalarına karşılık hiçbir maddi beklentileri olmadığını söyledikleri halde taşlanarak şehit edildiler ve onlara "cennete girin" denildi. (Kur'an, 36/13-27)

Şuayb (a.s.)'a inanan az sayıdaki müminler topluluğu (rahî) şöyle tehdit edildi: "Eğer Şuayb'a ve O'nun tebliğ ettiği ilkelere uyarırsanız, kaybedenlerden olursunuz!" (7/90) Ama sonunda: "Şuayb'ı yalanlayanlar asıl büyük hüsrana onlar uğradılar."

Fikir ve inanç mücadelesinde Musa (a.s.) ve bağhlarının fikir ve inanç mücadelesi karşısında çaresiz kalınca "onların üzerinde ezici bir gücümüz var." (7/127) şeklindeki bir otoriter zihniyetle kaba güce başvuran Firavun, sonunda hüsrana uğradı...

Ve Allah Rasülü Muhammed (a.s.) ile onu tabi olan müslümanlar sadece "Rabbimiz Allah"tır dedikleri, putların ve onların gölgesine sığınan eşrafın sömürü ve zulüm düzenini onaylamadıkları, cahiliye hayatının çirkefliklerinden uzak, tertemiz bir ahlaka sahip oldukları için, evet sadece bu yüz-

den mağdur edildiler: Bireysel işkence ve baskılarla ıslam davasının büyümesini önleyemeyen cahiliye eşrafı (günümüze inkarcı elitler diye tercüme edilebilir), müminleri Şi'b-i Ebî Talip'te muhasara altına alarak ıslamı potansiyeli (günümüzde irticacılar deniyor) bitirmeye yönelik bir dizi önlemler aldılar: Müslümanlarla ticaret yapmayı, sosyal ilişki kurmayı, kız alıp vermeyi, görüşüp konuşmayı... yasakladılar ve bu yasakları kamuoyuna mal etmek için bir "önlemler listesi" halinde Kabe'nin duvarına astılar.

Bu müthiş ambargo tam üç yıl sürdü. Müminler tüm sosyal haklarını kaybettiler, ticaretleri tamamen kesada uğradı, "Allah'ın yardımı ne zaman!" diye Rasûlullah'a şekva edecek kadar bunaldılar ama, inançlarından, fikirlerinden ve ahlaki ilkelere asla ve kat'a taviz vermediler.

Kısaca mağdur oldular ama mağlup olmadılar.

Ve müminlerin sadece inançları, düşünceleri ve alternatif yaşam biçimleri nedeniyle mağdur edilmelerini vicdanen doğru bulmayan, böylesi bir dayatma ve haksızlığa karşı çıkan insaf sahipleri çoğalmaya, seslerini yükseltmeye başladılar.

Sonunda "müslümanlara karşı önlemler" paketini hazırlayanların bir kısmı başta olmak üzere, toplumun genel isteği ile bu haksız ve anlamsız ambargoya son verdiler.

Nihayet Allah'ın Rasülü ve ashabı mağduriyetin daha ileri aşamasını; hicreti yaşadılar; herçeylelerini, evlerini, bağlarını, bahçelerini çoluk çocuklarını Mekke'de bırakarak Medine'ye gittiler.

Kaybederek kazandılar.

Unutmayın! Kaybetmeyi göze alamayanlar asla kazanamazlar!

Ve asıl kaybedecek olanlar; inananları baskı ve zulümle sindirmeye çalışan zorbalardır:

"Sonunda (kıyamet gününde) hüsrana uğrayanlar, kendileri ve yandaşlarıyla birlikte hüsrana uğramışlardır." (42/45)

"O inkarcılar, insanları Allah'ın yolundan alıkoymak için nasıl da mallarını harcıyorlar; ve daha harcaycaklar da... Sonra bu, onlara yürek acısı olacaktır. Sonra mağlup olacaklar ve topluca cehenneme sürükleneceklerdir." (8/36)